

Hz Nuh As

– Mikdadi · 08 Ekim 2015

Hz. Nuh A.S.

Nuh inlemek demektir, O her zaman ađlardı
Ulül-azim peygamber, engin takvası vardı

İnleyen mânâsına, "Nuh" denilmiştir, ona
Uzun yıllar çağırılmış, insanları imana

İdris aleyhisselâm, insanlara peygamber
Olarak gönderildi, onlara oldu rehber

Sonra diri olarak göke kaldırılmıştı
Onu seven zamanla, hak yoldan ayrılmıştı

Onu sevenler onun, tasvirini yaptılar
Sonra gelen nesiller, o tasvire taptilar

Sonra aralarında kötülükler yayıldı
Zulüm, zorbalık, fitne, onlara hoş sayıldı

Hazret-i Nuh, böyle bir, toplumda yetişmişti
O salih bir kul idi Allah'ı bir bilmişti

Sulama işleriyle, çiftçilik ediyordu
hayvan yetiştirmekle, satıp geçiniyordu

marangozluk bilirdi, evler inşa ederdi
Halkına uymuyordu doğru yoldan giderdi

Elli yaşında iken, Allah onu seçmişti
Peygamberlik verildi, tebliğata geçmişti

Allah'a söz vermişti, misakı çok ağırdı
Herkesi ömür boyu doğru yola çağırdı

Dokuz yüz elli sene, davet etti yılmadı
Onları hidâyete, hep çağırđı olmadı

Kalpleri kararmıştı,onu dinlemediler
Ona hakaret edip, sen delisin dediler

Zalimler zorbalıktan vaz geçmek istemedi
Onlar Nuh söylediler, peygambersin demedi

İnananlara zulüm, hakaret ederlerdi
Başlarını urbayla kapatıp örterlerdi

Bir taraftan da ona az idi inananlar
Kavmi zulüm ederdi, çok zalim idi onlar

Tebliğ vazifesini yüz yıllarca sürdürdü
Dokuz yüz elli sene iman edin diyordu

Sadece çok az kimse, ona iman ettiler
Diğer insanlar ise, zorba, zalim idiler

Her geçen gün daha da bedbahtlaşıyorlardı
Sapıklıklar içinde kafır yaşıyorlardı

Nuh aleyhisselâm da, bunları acıyordu
Beddua eylemekten azami kaçıyordu

Onlar karşı çıkıyor, etmeden bunu idrak
Hazret-i Nuh'u taşta, tutuyordu sefil halk

Evini harap edip, şehirden kovuyorlar
Ona inananları, taşılayıp dövüyorlar

Bir türlü kötülükten, vazgeçemiyorlardı
Gadaba uğramışlar yola gelmiyorlardı

Senelerce yağmadı. telef oldu malları
Nesilleri kesildi, çoğaldı belaları

Onların bu hâline Nuh aleyhisselâm der;
"Ey kavmim başınıza gelen her bela keder

Günahların yüzünden, Putlara tapmanızdan
Allah'tan başkasına ibadet yapmanızdan

Allahü teâlâ da sizlere gadap etti.
Size sıkıntı verdi neslinizi tüketti

Tövbe edin Allah'ta elbet sizi bağışlar
Rahmetini gönderir, gökten iner yağışlar

Size mallar, evlatlar ihsan eder güç verir
Gadabını kaldırır, derdinizi giderir

Nihâyet bir gün ölüp kabre gireceksiniz
Rabbiniz diriltince hesap vereceksiniz

Diyerek daha birçok husûsu anlatmıştı
Bunca nasihatlerin faydası olmamıştı

Nuh aleyhisselâm'ın sözüne inanmayan
Azgın millet Allah'tan korkmayan, utanmayan

"Ey Nuh gerçekten bizle, çok mücâdele ettin,
Bunda da çok ısrarla, davrandın boş vermedin

Bu işe başladığın, günden beri sen bizi
Hep azapla korkutup durdun sen cümlemizi

Artık sözünde doğru isen getir azâbı
Artık ne olacaksa olsun kes şu hesabı

"Nuh (aleyhisselâm) da dedi: "Ey benim Rabbim!
Artık iman etmezler, Rabbim sana hitabım!

Yeryüzünde, dolaşan hiçbir kâfir kalmasın!
Bundan sonra onların bir çocuğu olmasın!

Onları bırakırsan, kulları dalâlete,
Sapıklığa sürükler, düşürürler zillete

Onlardan ancak facir kafir evlatlar doğar
Bundan sonra bunlara artık gadaplar yağar

Nuh aleyhisselâm'ın duâsı şöyle idi
Gerçekten kavmim beni, Yâ Rabbi! tekzip etti.

Beni yalanladılar, Artık sen hükmünü ver
Bizlere yardımcı ol mü'minlerle beraber

Nuh'a vahiy olundu, artık iman etmezler
Onlar sapık millettir doğru yoldan gitmezler

İntikam vakti geldi, hepsi helak olacak
Bu dünya da sadece inananlar kalacak

Nezâretim altında vahiy ettiğim gibi
Bir gemi inşa eyle, ben öğrettiğim gibi

Zâlimlerin hakkında, bana duâ eyleme
Onlar boğulacaklar, başka bir şey söyleme

Hemen işe koyuldu inşasına başladı
Kavmi dalga geçerek sözler ile taşladı

Cebrail tariff etti, gemi tamam olmuştu
Her hayvandan birer çift o gemiye dolmuştu

Nuh yine tebliğ etti, son ikazını verdi
Mümimler eşleriyle, gelip gemiye girdi

Dedi ki ey insanlar, artık tufan yakındır
Ona inanan olmaz hava durgun sakindir

Nuh der ki davetimi artık Kabul ediniz
Yerler suyla dolacak cahillik etmeyiniz

Ey milletim ben sizin hayrınızı isterim
Siz bizi incittiniz, yine de girin derim

Yalnız Allah'a iman eden kurtulacaktır
Bunun dışında herkes, suda boğulacaktır

Bu benim son sözümdür, size son ikazımdır
Sizin iman etmeniz, temennim niyazımdır

Nuh aleyhisselâmın son sözleriydi bunlar
Sözlerine uymayan o nasipsiz insanlar

"Ey Nuh, uzun yıllardır aynı sözü diyorsun
Sen bir çöl ortasını, deniz zannediyorsun

Tufanla korkutursun, biz sana inanmayız
Artık biz ne dersen de, sözlerine kanmayız

Her hayvandan birer çift gemiye yerleşmişti
Yerin göğün suları bir anda birleşmişti

Gökten şiddetli yağmur, yerden su fıskırmıştı
Yerde gökte ne varsa birbirine girmişti

Her şey suya gark oldu, geminin haricinde
O Nuh'un gemisi ki, iman ehli içinde

Altı ay devam etti, kurtuluşa seyahat
Gemi Cudi dağında karar kıldı nihayet

Nuh aleyhisselâma ikinci Âdem dendi
Ulül-azim peygamber, o Rabbine güvendi

Nuh aleyhisselâm bin yaşında vefât etti
Ondan sonra insanlar üç oğlundan türedi

Sâm adlı oğlu Rum'a, Farsa, Arapa ata
Yafes Türk'ün atası, bu bilgi de yok hata

Hâm adlı oğlu ise, Afrika, Hind ve Habeş
Halkına, ata oldu bütün insanlık kardeş

Mikdat Bal